

Arles, cité des photographes

Quaranta tallers, sessions de projeccions de diapositives i una vintena d'exposicions dels fotògrafs més destacats del moment constitueixen les manifestacions centrals dels Reencontres d'Arles, el festival fotogràfic més antic d'Europa.

Pep Benlloch

Com cada any, fidels a la seua cita al mes de juliol es celebra els «18 reencontres de la photographie» (del 4 de juliol al 15 d'agost), amb una vintena d'exposicions per tota la ciutat, set projeccions de diapositives i prop de quaranta tallers, en què participen, entre altres, Bernat Foucon, Brian Griffin, Neal Slavin, John Vink, Gabriele Basilico, Gilbert Fastenakens...

De les exposicions, totes seleccionades pel director dels reencontres, François Hebel, cal destacar alguns aspectes importants, a part els comentaris que es pugen fer de cadascuna. Enguany, cal ressaltar la gran importància que han tingut els llocs destinats a ubicar-los. Aquesta versió de muntatge va iniciar-se l'any passat, en aprofitar els tallers de l'empresa dels ferrocarrils francesos com a lloc central de les exposicions. Enguany s'han aprofitat, amb una gran dignitat i una gran originalitat, distints llocs arreu de la ciutat, que normalment no s'utilitzen per a fer exposicions, com pot ser sota un pont, el pati d'unes escoles o unes quadres, etc. Tots ells, ben il·luminats i nets, han estat uns continents dignes d'unes grans exposicions.

Això és una proposta de la qual l'emissari oficial de València present a Arles podria prendre nota, perquè no cal gastar molts diners per construir joies arquitectòniques i cal aprofitar més allò que tenim a mà.

Referent a les exposicions, cal comentar les que en la meua opinió són les més importants:

Brian Griffin. Els retrats d'aquest autor anglès nascut a Birmingham el 1921. Muntada en vagons de ferrocarril instal·lats al costat d'un parc, l'obra, que igual presenta el retrat d'un roquer, un líder sindical, un empresari de la premsa, etc., està present a l'escena artística des que el 1978 va fer la seua primera exposició personal a la Photographer's Gallery. Dedicat a la fotografia publicitària, dedica el temps

en un 60 per cent al treball d'ordre comercial i en un 40 per cent al d'ordre personal.

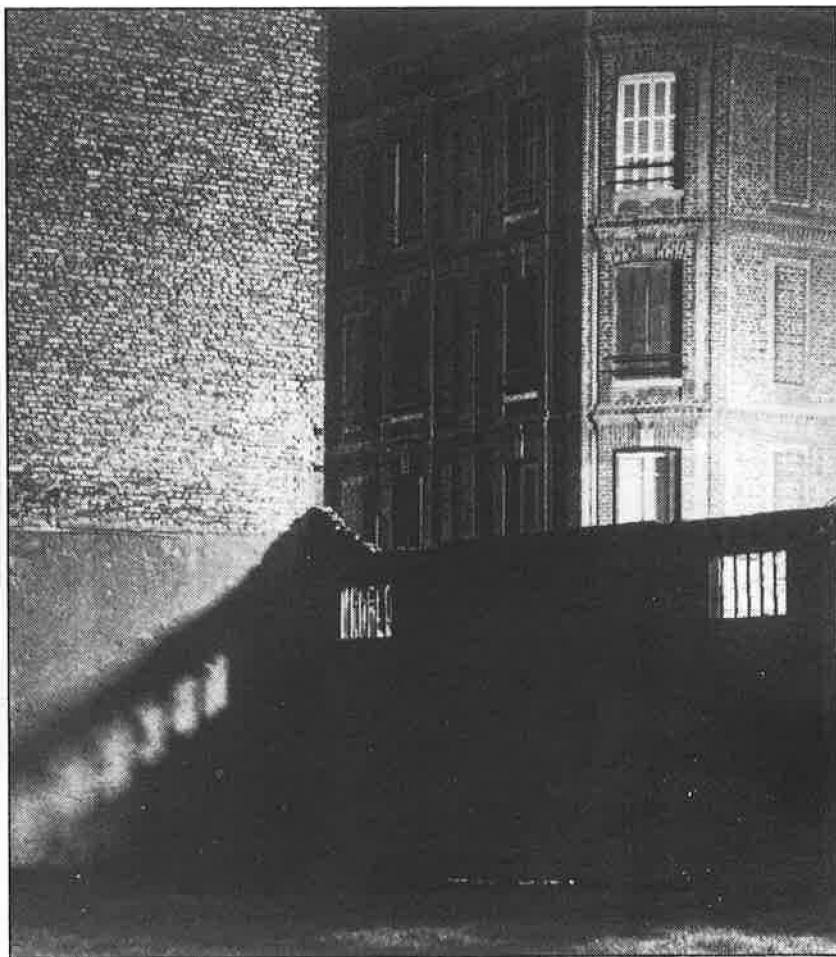
Nan Golding. Un plantejament força interessant, al voltant del món del sexe, la droga i la violència, aquest treball s'ha exposat abans al festival de cinema de Berlín de 1986 i al Moma de Nova York.

Després de veure aquesta exposició i el llibre editat amb el seu contingut, esperàvem amb gran expectació l'àudio-visual que sobre aquest treball ha realitzat l'autora.

Els polítics locals valencians han demostrat, una vegada més, com s'esvarren en alguns temes, i podrien demanar opinió al personal especialitzat

Dalt, «Merlimon Plage», de Gabriele Basilico. Baix, un dels retrats de Paul Beat.

Fastenaekens 6 i, baix, «retrat», de Brian Griffin.

abans de muntar un numeret com el que s'han marcat al voltant d'aquest àudio-visual. Aquesta exposició fou inaugurada pel ministre de Cultura d'un govern de dretes, com és el francès.

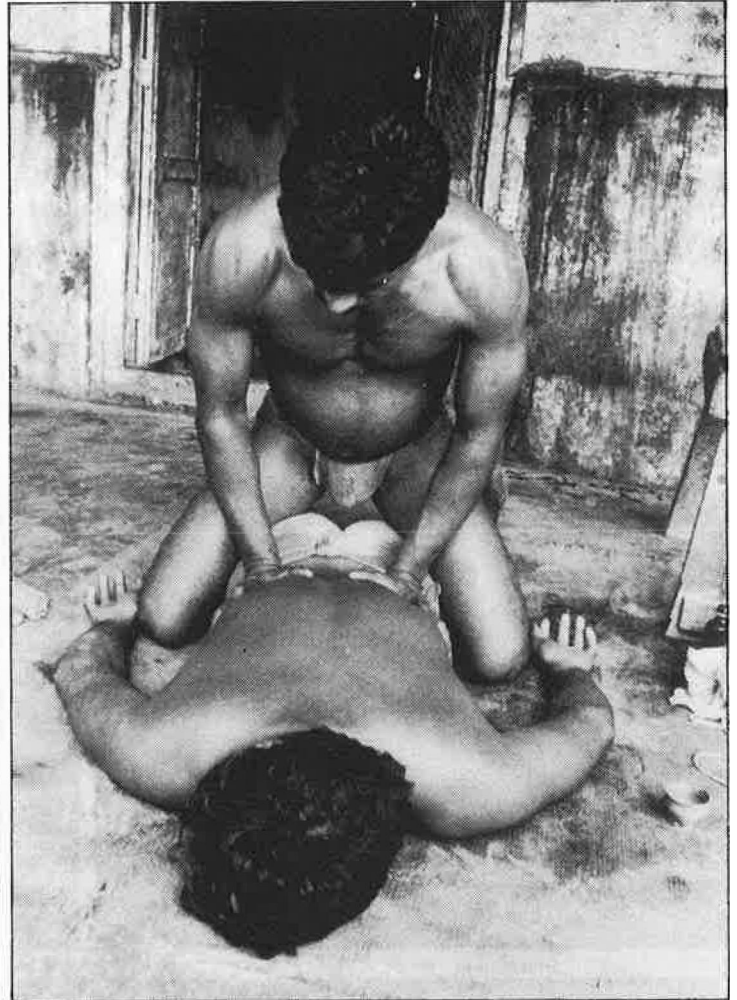
Neal Slavin. Sorprenent el treball d'aquest autor anglès, que mostra retrats de grups a la Gran Bretanya, presentant comunitats militars, religioses, etc. Un tractament força interessant del retrat de grups, on en sap traure partit de les característiques.

Serge Cohen i el Frankfurter Allgemeine Magazin. Aquesta exposició del fill de Leonard Cohen que, com a principal conseqüència, va suposar l'assistència d'aquest als reencontres, es presentava com un homenatge a la direcció artística del *magazine FAM*, amb la presentació dels retrats realitzats en aquest diari per Serge Cohen.

Cal ressaltar que en la presentació de l'exposició es mostraven les fotos i les pàgines tal com van ser publicades.

«Rodatge de Jean Rea», de J. L. Bouvret i «Greer and Robert on the bed», de Nan Goldin. A la dreta, «Calcutta», de F. Huguier i, baix, «Presoneres», de Zackman.

Gran Premi Europeu de Fotografia.

Per primera vegada, Kodak crea i organitza aquest premi, obert a fotògrafs professionals de menys de 35 anys i alumnes d'escoles de fotografia, del darrer any. Cal comentar d'aquesta exposició que el premi no es dona a una foto, sinó a una col·lecció de vint. I, com a treball, el del suís Paul Beat, amb una col·lecció de retrats en els quals, amb diverses exposicions, positiva distintes parts de les cares, produint efectes desconcertants.

A més d'aquestes exposicions, cal fer referència a les següents:

Dominique Isserman. Fotògrafa de modes francesa, de la qual es va presentar la primera mostra retrospectiva.

Cristina Spengler. Aquesta francesa, de mare espanyola, de la qual es coneixien els seus treballs de la guerra del Líban, presenta el treball de verges i toreros que havia publicat a *El País* setmanal fa uns mesos.

Paolo Gioli. Aquest autor italià mostrava els darrers treballs sobre *polaroid* passats a paper.

John Vink. Fotògraf belga que l'any 1986 va aconseguir el premi Eugene

Smith. Membre de l'agència VU, és un gran reporter, amb molt d'humor i gran mestria per a construir imatges.

Per últim, cal destacar l'exposició muntada per la galeria Canon, dedicada al procés Fresson, en què es mostraven treballs d'autors contemporanis que utilitzen aquest procés per a positivar la seua obra. Entre els més destacats n'hi havia els treballs de Bernad Foucon i les natures mortes de Toni Catany.

El fet que siga el divuitè any continuat d'aquest certamen és un fet que cal tenir molt en compte a l'hora de valorar una manifestació d'aquest tipus. Tindrà alguns anys més fluixos, però la continuïtat hi dona una «solera», que avui cap jornada o festival fotogràfic té. Sense cap dubte, és el més important de la vella Europa.